

[Kaj Hansen]

har været interesseret i oprettelse af fonds. Hvis vi ser på de største 30–40 selskaber, finder vi sådan nogle som Hånd i Hånd, De Forenede Bryggerier, Danfoss, Monberg & Thorsen, Novo, Tjæreborg, Thrige-Titan osv. Det er foretagender, hvoraf nogle har en milliardomsætning. Det er ganske klart, at vi er ude i en problematik, hvor disse fondsdannelser bruges – vil jeg gerne understrege – på legal måde, som det er i øjeblikket, til skatteunddragelser. Men det giver samtidig disse foretagender en styringsmulighed, idet det ofte er disse fonds, som ejer aktierne i andre selskaber og dermed igennem deres fonds kan styre disse.

Ministeren siger, at man vil nedsætte et udvalg, og ministeren nævnte også noget om sammensætningen. Det vil jeg gerne takke for og spørge, om der i det udvalg også vil komme repræsentanter for fagbevægelsen, arbejderbevægelsen, eventuelt Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, m. v., således at det udvalg, der er tale om her, bliver så alsidigt sammensat, at man virkelig er i stand til at kulegrave hele det spørgsmål.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Måtte jeg allerførst om fonds sige noget, som måske ikke helt fremgik af hr. Kaj Hansens indlæg, nemlig at fonds kan have både gode og mindre gode egenskaber, at der kan være tendenser i fondsopbygningen, der er værdifulde for både erhvervsudvikling og beskæftigelse, og at der kan være andre tendenser, der, forkert anvendt, er negative. Men jeg er enig med hr. Kaj Hansen i, at fonds er blevet så omfattende, at det er en rimelig ting at få gennemført en tilbundsgrubende undersøgelse af, hvordan vi skaber et fornuftigere forhold mellem samfund og fonds. Det er det, vi vil prøve at gøre med det udvalg, som vi uden forbindelse med hr. Kaj Hansens spørgsmål har været enige i regeringen om at nedsætte, og som foruden at repræsentere de implicerede ministerier – og det er handelsministeriet, justitsministeriet og skatte- og afgiftsministeriet – vil få repræsentation af dem, der har mest med fonds at gøre, herunder også, som spurgt af hr. Kaj Hansen, en repræsentant for Arbejderbevægelsens Erhvervsråd.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg er i den sjældne situation, at jeg kan nøjes med at sige tak.

Hermed sluttede spørgsmålet.

5) Til *statsministeren* af:

Tyroll (VS):

»Kan statsministeren bekræfte, at der ifølge de gældende strafferetlige regler intet ulovligt er i at offentliggøre navnene på de arbejdsvillige, der i forbindelse med strejke eller blokade udfører arbejdet på konflikt-rante virksomheder, og kan statsministeren bekræfte, at regeringen ligesom i oktober 1975 ikke mener, at sådanne handlinger skal være strafbare?«

(Sp.m. nr. 558).

Skriftlig begrundelse.

Ved en debat i folketinget 30. oktober 1975 (Folketingstidende 1975–76, sp. 787 og 788) sagde justitsministeren, at det er velkendt, at der i forbindelse med strejker og blokader kan forekomme en lang række aktiviteter, hvorved arbejdsvillige uden anvendelse af fysisk magt søges hindret i at udføre arbejdet på den pågældende virksomhed. Der kan være tale om almindelig agitation over for de arbejdsvillige, der kan være tale om opstilling af vagter, der ved uddeling af tryksager eller direkte overtalelsesforsøg søger at formå de arbejdsvillige til at opgive at arbejde for den pågældende virksomhed, eller der kan være tale om endnu mere direkte pressionsmidler som f. eks. offentliggørelse af navnene på de arbejdsvillige. Det er for mig helt klart, at sådanne handlinger ikke bør være strafbare, og de er da heller ikke omfattet af de gældende strafferegler . . . Det bør vel også være rimeligt at sige, at der er grænser for, hvor meget der skal og bør kriminaliseres i forbindelse med sådanne problemer.

Regeringen har hidtil afslået at kommentere denne klare holdning fra den daværende justitsminister, Orla Møller. Begrundelsen har været, at der verserede en retssag mod de to tillidsmænd fra BT-Klubben. Denne er nu overstået med en frifindelse, så der kan nu ikke længere være nogen begrundelse for en afvisning af at besvare spørgsmålet.